

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om en børnefamilieydelse. (Styrkelse af forældreansvaret).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 14/12 2005. Første behandling 11/1 2006. Betænkning 24/2 2006).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det her er et meget, meget vigtigt lovforslag. Det er bl.a. også en del af den integrationsaftale og integrationspakke, vi har haft til behandling på flere fronter.

Men bortset fra det, så drejer det sig jo netop om, at vi her får mulighed for at få styrket forældreansvaret. Vi giver mulighed for, at man kan komme ind og hjælpe ved at lave nogle forældreoplæg, og vi har oven i købet set, at S-baglandet direkte har ønsket, at Folketinget ville gå i gang med at lave en lov, som kunne give mulighed for at lave sanktioner over for forældre, som ikke vil samarbejde eller ikke lever op til deres forældreansvar.

Kl. 16.50

Altså har vi her en rigtig god mulighed for netop at hjælpe de steder, hvor der er kommuner, der ønsker trods alt at få lov til at lave en sanktion. Det, jeg så vil sige, er, at det jo ikke drejer sig om, at sanktionen er det første, man

trækker frem. Det er det allerallerlæstsidste, man tager frem.

Man laver jo nogle gode forældreprogrammer. Man går ind og hjælper med hensyn til de problemer, der kan opstå i familier, hvor en forælder ikke helt har forstået, hvad forældreopgaven egentlig indebærer, og ved dette får man mulighed for at give det enkelte barn en positiv udvikling, i stedet for at det kommer ud i en negativ løbebane.

Jeg har fået henvendelser fra forskellige socialrådgivere, der siger: Tak, vi glæder os til, at det her bliver gennemført. Jeg har også fået en udtalelse fra lederen af ungdomssanktionen, der hedder Grenen og som ligger på Norddjurs. Han siger: Det er min klokkeklare holdning, at det er vigtigt, at man stiller krav til forældrene om, at de tager ansvaret på sig, og at det nytter noget at gøre det.

Så Venstre har fortsat stor glæde af, at dette lovforslag bliver behandlet, men det undrer os såre, at vi kan se, at der er nogle, der har tænkt sig ikke at bakke det op.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning, fordi Venstres ordfører nu påberåber sig nogle socialrådgivere, hun har været i kontakt med, men kan Venstres ordfører ikke over for alle dem, der sidder og lytter ude i hjemmene endnu, nikke til, at alle de høringssvar, der har været fra faglig side, netop fra socialrådgiverne, netop fra dem, der sidder med de her familiers skæbner i hånden, anbefaler, at regeringen ikke tager den del af lovforslaget med, som handler om at sanktionere familier, der i forvejen kravler hen ad gulvet, yderligere, fordi det vil gå ud over børnene, og fordi det vil gå ud over samarbejdet mellem de professionelle sagsbehandlere og familierne.

Vil Venstres ordfører ikke bekræfte, at alle faglige høringssvar anbefaler, at det skal man ikke gøre?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg mener virkelig, at det allerlæstsidste, man gør, er, at man eventuelt tager denne sanktion i anvendelse, og det er det, der er det bærende i det, at der er en yderste konsekvens. Vi er ikke inde i: Nu må I opføre jer ordentligt, nu må I altså lade være, nu må I samarbejde. Vi er inde i nogle gode tilbud om hjælp til at få lært det her

at være forældre rigtig godt, hvis man ikke helt har forstået det.

Vi er inde i at hjælpe skolerne til, at de har nogle gode børn, der kommer i skole hver dag og har det godt. Derfor kan jeg ikke se, at det her er værre, men at det er fair nok, at der også skal være en yderste konsekvens.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er Venstres ordfører jo i sin gode ret til at mene, men mit spørgsmål gik sådan set på, om ikke Venstres ordfører kan bekræfte, at alle de høringssvar, der er kommet fra faglig side i den her sag, anbefaler det stik modsatte. Det er bare det, jeg gerne vil have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg betragter altså socialrådgivere som en faglig side, og når de fortæller mig, at det her har de brug for, og når vi oven i købet får meldinger fra kommuner, fra vort bagland, fra politiske partier, der siger, at vi har brug for det her, så er jeg i en tryk situation ved at bakke dette lovforslag op.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg gerne fortsætte i samme spor og spørge Venstres ordfører, om høringssvarene er læst. De fleste høringssvar understreger det vigtige i at satse på dialogen og advarer direkte mod, at man tager den her sanktion ind, netop fordi det skader samarbejdet mellem forældre og myndigheder og skole. Er det ikke rigtigt, at de fleste høringssvar, jævnfør ministeriets notat, advarer direkte imod, at man anvender den her sanktionsmulighed, fordi det skader alt det positive, der kunne være i at lave nogle programmer, i at lave noget samarbejde mellem myndigheder og forældre?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg satser også på dialogen, for det er netop det, lovforslaget bygger på som grundlag. Så jeg ser ikke, at der er de store misforståelser og uenigheder, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg bare stille spørgsmålet på en lidt anden måde: Incitamentet for voksne mennesker til at gøre noget for deres børn er det risikoen for at miste 1.000 kr. om måneden, eller er det lysten til at gøre noget for, at de her små, dejlige børn kan blive noget, som man som forældre kan være stolte af? Hvilken tankegang mener Venstre ligger til grund for almindelige voksne menneskers tilgang til deres børn?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mig bekendt ønsker alle det bedste for deres børn, og det forsøger de også så vidt muligt at leve op til. Der er ganske, ganske få, som ikke gør det, derfor skal der også være en mulighed for at handle, og de skal have al den hjælp, de kan få, og først i yderste, yderste, yderste, sidste konsekvens skal der være mulighed for at markere, hvis de ikke ønsker et samarbejde.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Nu siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Da Folketinget førstebehandlede dette forslag til lovgivning, lød det samstemmende fra både Dansk Folkeparti og Venstre og De Konservative, at det jo ikke var, fordi man ønskede, at den her sanktion skulle komme til at træde i kraft, det var jo ikke, fordi man ønskede at straffe de familier, der i forvejen kæmper med så mange problemer, yderligere. Alligevel fastholder man, at denne sanktionsmulighed skal være der.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man på den ene måde kan sige: Vi ved godt, at det går ud over børnene, vi ved godt, at det sandsynligvis ikke vil have nogen effekt, vi ved godt, at alle de, der arbejder med det her til daglig, og som er kommet med høringssvar, anbefaler os ikke at gøre det, men alligevel vil vi gennemføre det, vel vidende at vi risikerer at opnå det stik modsatte af det, som resten af lovgivningen ellers lægger op til, nemlig bedre kommunikation mellem system og borger, større fokus på hele familien.

For sagen er jo, at hvis man kommer i den situation, at en familie er så meget i opløsning, at forældrene ikke er i stand til at levere det, de skal, hvilket er dybt ulykkeligt, så vil man altså

nu straffe de familier ved at tage pengene fra dem, dvs. tage pengene fra børnene.

Det vil sige, at de børn, der i forvejen kæmper for at få dagen til at hænge sammen, de børn, der i forvejen har svære sociale problemer, som har problemer med forældrene, har problemer med skolen, har problemer med det hele, er dem, man nu vil tage pengene fra. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Så siger man, at det gør man jo også kun, hvis det er nødvendigt, og hvis forældrene ikke vil, og det er så op til den kommunale sagsbehandler at vurdere det.

Der er så sket det interessante mellem første og anden behandling, at der er kommet en evaluering af, hvordan serviceloven virker ude i kommunerne, og det er en evaluering, der viser, at i 40 pct. af tilfældene bliver der ikke lavet en § 38-undersøgelse, det vil sige, at der ikke bliver lavet en tilbundsående undersøgelse af børnenes vilkår. Det vil sige, at vi altså heller ikke har nogen sikkerhed for, at de sagsbehandlere, der sidder derude, rent faktisk laver eller har mulighed for – det er også et ressourcspørgsmål – at lave den tilbundsående behandling, der skal sikre, at det så er de rigtige familier, man rammer.

Derfor har Det Radikale Venstre stillet et ændringsforslag til denne lov, som går ud på, at vi gerne vil bakke op om intentionerne i loven, at vi gerne vil bakke op om de tilbud, forældrene skal have, om de forældreprogrammer, som lovgivningen lægger op til, vi så bare gerne, at den del, der handler om at straffe familier og sparke på dem, der allerede ligger ned, tages ud. Og jeg havde håbet, det må jeg sige, at Dansk Folkeparti, der jo nogle gange tænker socialt, kunne være med til at sige: Lad os støtte hele intentionen i det her forslag, men hvorfor skal vi blive ved med at sparke på folk, der ligger ned i forvejen?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Thomas Krog som ordfører.

Thomas Krog (SF):

Der er mange gode grunde til at støtte ændringsforslaget til den her lov. Der er mange gode grunde til, at vi skal have lidt tillid, at vi skal bygge på samarbejdet mellem myndighederne ude i kommunerne og de forældre, som har nogle problemer. Forældrene, familierne skal jo have noget hjælp. Hjælpen får de jo ikke, ved at vi kommer og truer dem med at fjerne nogle af de penge, som mange af de berørte familier jo langt fra har nok af i forvejen.

De hørings svar, som Venstres ordfører ikke rigtig kunne huske, siger meget, meget tydeligt, at hvis indsatsen skal have en positiv effekt for børnene, så skal der ikke anvendes tvang og sanktioner, for det vil kunne skade det nødvendige samarbejde mellem forældre og myndigheder eller forældre og skole. Det synes vi skal tages alvorligt, fordi det er nogle alvorlige problemer, vi står med.

Kl. 17.00

Det er også et problem, når det her er koblet sammen med integrationsforliget, for er det kun flygtningebørn, flygtningefamilier, det her handler om? Dansk Flygtningehjælp har i sit hørings svar påpeget, at flygtningefamilier bliver specielt hårdt ramt af det her forslag, fordi familierne befinder sig i en situation, hvor de ikke på forhånd kender institutioner, opdragelsestraditioner, samfundsmæssige vilkår og den slags ting.

Den meget, meget svære skelnen, som de kommunale sagsbehandlere skal lave, mellem, hvilke forældre der gerne vil gøre tingene ordentligt i forhold til deres børn, men ikke kan, og de forældre, som sådan i bedste Kaj Holgerstil egentlig gerne vil træde på deres børn og træde dem ned under gulvbrædderne, så de ikke bliver gode børn og gode voksne, mener vi i SF er meget, meget svær at lave. Den er endnu sværere at lave, når vi snakker om flygtningefamilier, som kommer med nogle andre traditioner.

Der er blevet spurgt om uddannelses tiltag i forhold til det. Det er blankt blevet afvist. Det kan også vise sig at være en katastrofe, netop fordi det så er nogle forkerte familier, man får fat i, for man tror ikke på, at de forældre, der vil noget ondt for deres børn, og som med fortsat vil ødelægge dem, findes. Men skulle de findes derude, bliver de i hvert fald ikke fundet, når vi så har nogle sagsbehandlere, der ikke bliver uddannet til at lave denne skelnen.

I SF støtter vi intentionerne om, at forældre skal støttes, men vi vender os stærkt imod, at man skal straffe forældre, der har problemer nok i forvejen.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er meget forbavset over, at Det Radikale Venstre og SF vælger at stemme imod det her forslag. Forslaget tjener jo det formål at hjælpe børn og unge, der er ude i problemer, fordi deres forældre godt kunne tage ansvar, men af en eller anden grund ikke tager ansvar.

Jeg synes, at Det Radikale Venstre og SF svigter de børn og unge, der er på vej ud på et sidespor, pjækker fra skolen, er ude i noget kriminalitet eller på anden vis har problemer, ved at de ikke vil bakke op om, at vi her kan få aktiveret forældreansvaret og få hjulpet forældrene til at gøre en indsats for at undgå, at deres børn bliver tabere i det danske samfund.

Det er jo fuldstændig forkert, når ordførerne fra de to partier taler om, at det her handler om at straffe familier, at det handler om at tage penge fra familier, for det er jo lige præcis det, det ikke gør. Når vi giver mulighed for, at kommunerne kan give nogle pålæg om, at man f.eks. skal deltage i et forældreprogram, eller at man skal bakke op om, at ens barn følger sin skolegang, er det vigtigt, at vi også understreger, at vi mener det alvorligt, at det kan have nogle konsekvenser, hvis man ikke gør det.

Jeg er enig i, at det bedste udgangspunkt er, at man på frivillig basis samarbejder om, hvad der skal til for at sikre børn og unge en god opvækst. Og jeg er enig i, at langt de fleste forældre er interesserede i det, men mangler nogle redskaber til og viden om, hvordan de skal håndtere de konflikter, der er.

Hvis der skal komme en effekt af, at en kommune kan udstede et pålæg om at deltage i nogle bestemte ting eller gøre noget bestemt, skal der også være mulighed for at sanktionere det, så skal det have en konsekvens. Og man har jo rig mulighed for at undgå at komme i den situation, at der bliver trukket i børnechecken, for hvis man påtager sig det ansvar, man har som forældre, hvis man går aktivt ind i at hjælpe sit barn på vej og samarbejder om de problemer, der er, kommer man aldrig i den situation, at der bliver trukket i børnechecken.

Hr. Thomas Krog er inde på, at det særligt er flygtningefamilier, der nu bliver hårdt ramt. Nej, de, der bliver hårdt ramt, er de børn og unge, der bliver svigtet af deres forældre, som godt kunne gøre en indsats, men som af en eller anden grund ikke gør det.

Jeg mener det alvorligt, når jeg siger, at vi vil bryde den negative sociale arv. Jeg vil, at alle børn og unge får de samme muligheder for at leve et godt liv, for at få en uddannelse, for at få et arbejde. Her er vi altså nødt til at give nogle redskaber til kommunerne, så vi kan få forældrene aktivt med i at sikre en god opvækst for deres barn. Om noget er forældrene interesseret i det.

Vi udvikler forældreprogrammer, hvor vi kan udstyre dem med den viden, den information og de værktøjer, der skal til. Men så er det også vigtigt, at vi er konsekvente i vores opfølgning og viser, at vi mener det alvorligt.

Kl. 17.05

Derudover skal jeg så sige, at det, der er endnu mere overraskende i forbindelse med det her lovforslag, er, at Socialdemokraterne tilsyneladende ikke mener noget som helst om, hvad der er brug for på det her område.

Jeg kan forstå af betænkningen, at Socialdemokraterne agter at stemme hverken for eller imod både til ændringsforslagene og til lovforslaget. Her må man jo bare konkludere, at Socialdemokraterne tilsyneladende ikke kan finde deres ben at stå på med hensyn til, hvor alvorligt man mener opbakningen til, at vi skal bryde den negative sociale arv i Danmark.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre havde meget gerne stemt for det her lovforslag, hvis det ikke var, fordi regeringen og Dansk Folkeparti insisterede på at underminere alle de gode intentioner med lovforslaget ved at indføre straffeparagraffen, hvor man vil tage børnechecken, børnefamilieydelsen, fra de familier, der ikke kan leve op til regeringens idé om, hvad et familieliv er.

Så siger ministeren: Jamen det er jo ikke, fordi vi vil straffe; det er jo ikke, fordi vi vil tage pengene fra familierne. Men hvad er det, man gør, hvis man fjerner børnefamilieydelsen fra en familie, der i forvejen er meget hårdt ramt? Er det ikke en straf? Er det ikke at tage pengene fra dem? Jeg har svært ved at se, hvad det er, hvis det ikke er at tage pengene fra dem. Det må jeg sige.

Så siger ministeren: Jamen så kan man jo bare opføre sig ordentligt som forældre. Det, der er problemet, er jo, at vi her har at gøre med nogle familier, der typisk er ramt af hårde misbrugsproblemer. Det kan være narkomaner. Det kan være forældre med store psykiske sygdomme. Der kan være en masse situationer.

Jeg er da enig i, at det er ulykkeligt, at de familier ikke lever op til forældreansvaret, at de forældre ikke har overskuddet til at tage det på sig. Jeg har bare svært ved at se, at man gør børnene nogen tjeneste ved at give endnu færre penge til familierne, som gør, at de skal leve på et endnu mindre eksistensgrundlag. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg må bede om lidt mere ro i sidegangene, mens vi gør forhandlingen færdig. Værsgo, ministeren.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu kan man jo få indtryk af, at hr. Martin Lidegaard har misforstået, hvad det her lovforslag går ud på. Både i lovforslaget og i det, jeg har sagt, har jeg klart understreget, at det handler om de forældre, der godt kan påtage sig et forældreansvar. Så målgruppen er på ingen måde misbrugere eller psykisk syge eller andre, der har problemer med at forvalte deres forældreansvar. Slet, slet ikke. Det fremgår meget klart af lovforslaget. Vi snakker om nogle forældre, som godt kan, men som af en eller anden grund ikke gør en indsats.

Hr. Martin Lidegaard mangler stadig væk at give Folketinget et svar på, hvad det så er, man skal gøre, når forældrene ikke vil efterleve et pålæg, som de har fået af kommunen. Når kommunen har bedt forældrene om, at deres søn møder frisk og veludhvilet i skolen hver eneste dag, eller når forældrene er blevet bedt om at deltage i et forældreprogram, og de siger, at de er flintrende ligeglade med det pålæg, de har fået af kommunen, hvad er det så, der skal ske? Det mangler vi et svar på fra Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det lyder jo besnærende let, når landets socialminister siger, at selvfølgelig skal de familier, der ikke kan, ikke straffes; det er kun dem, der ikke vil. Men i realiteternes verden er det jo en utrolig svær afvejning at lave. Hvis vi f.eks. har at gøre med narkomaner, er det så forældrenes egen skyld, eller er det ikke? Kunne de ikke bare lade være?

Det er ikke ministeren, der skal sidde og afgøre det. Det er ikke regeringen. Det er den enkelte sagsbehandler, som sidder i en utrolig presset situation, hvor der er en meget stor udskiftning af sagsbehandlere, hvor der er for få ressourcer i kommunerne til at afgøre det, og hvor vi positivt ved, at i 40 pct. af tilfældene er der ikke en tilbundsående undersøgelse. Det er da ikke et betryggende grundlag.

Så spørger ministeren: Hvad vil Det Radikale Venstre? Ja, vi vil gerne det, som alle de faglige høringssvar peger på, det, som socialrådgiverne

siger, det, som alle de, der har svaret fra kommunerne, siger: Vi vil gerne den aktive dialog med forældrene; vi vil gerne tilbyde forældreprogrammerne; vi vil gerne putte det ind i hele det socialpolitiske arbejde, som de laver ude i kommunerne. Vi vil gerne bygge hele indsatsen på den dialog i stedet for at stå med pisken fremme og sige, at hvis de ikke makker ret, kan det være ligegyldigt. Vi tror grundlæggende ikke på, at det løser nogen som helst problemer, selv om det lyder godt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil meget gerne ligesom hr. Martin Lidegaard dialog, frivillige aftaler og samarbejde. Jeg er også enig i, at rigtig mange er interesseret i at gøre det bedste for deres børn.

Men hr. Martin Lidegaard skylder stadig et svar på: Hvad så med de forældre, der er vrangvillige? Vi har jo set eksempler på det. Vi havde nogle eksempler i Helsingør, hvor forældrene ikke ville gøre noget, for at deres børn mødte op i skolen. Så valgte man en metode, som i øvrigt er ulovlig, nemlig at trække i kontanthjælpsydelse, og fluks fulgte forældrene aftalerne om, at børnene skulle møde i skole. Der havde vi et eksempel på, at det altså har en effekt.

Kl. 17.10

Vi taler jo ikke om dem, der gerne vil samarbejde og f.eks. frivilligt vil deltage i et forældreprogram eller lignende. Vi taler om dem, der godt kan, men alligevel svigter deres børn og unge. Her skylder vi altså de børn og unge at gøre, hvad vi overhovedet kan for at sikre, at de får nogle gode vilkår at vokse op under.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Ministeren siger, at jeg gør det til et spørgsmål om flygtningefamilier eller ej. Ministeren har lige stået og snakket om Helsingørseksemplet, hvor det handler om sigøjnere. Hele forslaget er knyttet til integrationspakken. Der har også under førstebehandlingen været snakket om flygtningefamilier. Der er ingen tvivl om, at det er et emne, som skal tages op.

Jeg gjorde mig så den ulejlighed at referere til de ting, Dansk Flygtningehjælp siger, nemlig at det for flygtningefamilier kan være ekstra svært at finde ud af, hvad det er for en almindelig god opdragelse, børn skal have, da de kommer med nogle andre traditioner. Det er ikke et problem, ministeren ønsker at se på, og der skal ikke

yderligere uddannelse til de sagsbehandlere ude i kommunerne, som ellers kunne have rimelig brug for det.

Det handler ikke om straf, siger ministeren også, men det undrer, når det vigtigste i det her er straffen.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er simpelt hen en helt useriøs måde at udlægge teksten på.

Det her handler om, at børn og unge skal hjælpes til en god opvækst, at vi skal undgå, at de ryger ud på et sidespor med kriminalitet, med pjækkeri fra skolen, som så ødelægger deres muligheder for at få en uddannelse, komme i beskæftigelse og få et godt liv.

Det her handler om at tage det alvorligt, at vi vil bryde den negative sociale arv. Jeg kan forstå, at SF altså ikke er indstillet på, at vi nu tager nogle nye redskaber i brug, som man bl.a. har nogle erfaringer med i udlandet, og får gjort en forstærket indsats for at undgå, at børn, og det er alle børn, og det er også børn af familier med anden etnisk baggrund, ryger ud på et sidespor.

I regeringen tager vi det alvorligt, at vi vil bryde den negative sociale arv. Jeg synes, det er ærgerligt, at SF ikke vil være med.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Thomas Krog for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Når ministeren gang på gang siger, at det her handler om at hjælpe, kan det jo undre, at forslaget er skruet sammen på en sådan måde, at den økonomi, der er til at hjælpe, når det er fuldt implementeret, svarer til ca. 200.000 kr. årligt i hver af de nye storkommuner, vi snakker om. Det bliver ikke til mange forældreprogrammer. Der bliver ikke meget hjælp at gøre godt med til de familier for de her penge.

Formålet med den her lov, indholdet i den og realiteten i den, når den kommer ud i verden, er spørgsmålet om, at man skal have mulighed for at straffe nogle familier, der har rigeligt med problemer i forvejen. Det er der blevet advaret imod af en lang række organisationer i de høringsvar, vi har fået. Det sidder ministeren og flertallet åbenbart fuldstændig overhørig.

Det er ikke det her, der skal til, hvis vi skal hjælpe nogle familier ud af den sociale arvs onde cirkel. Tværtimod kan vi virkelig sørge for, at nogle bliver fanget endnu mere i den og bliver i den, desværre.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er faktisk afsat betydelige ressourcer til en indsats på det her område, både til metodeudvikling i forbindelse med forældreprogrammer og til deltagelse i forældreprogrammerne. Der er afsat betydelige midler på området, hvilket jo også SF har bidraget til, i og med at vi i satspuljesammenhæng har sørget for at tilvejebringe finansieringsmuligheder til en forstærket indsats på det her område.

Jeg skal endnu en gang understrege, at det her handler om, at vi forstærker indsatsen for at undgå, at børn og unge ryger ud på et sidespor. Og hvis man mener det alvorligt med, at kommunerne skal have mulighed for at udstede pålæg, så bliver man også nødt til at tage stilling til, hvilke konsekvenser det har, når nogle ikke vil efterleve et pålæg, og det er jo der, SF smyger sig udenom.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Det er dybt overraskende, når ministeren hævder, at vi Socialdemokrater ikke kan finde vores ben at stå på, når man tænker på den debat, vi havde ved førstebehandlingen, hvor vi klart tilkendegav, at vi synes meget godt om incitamenterne i det her lovforslag, nemlig at man kan gå ind og tage nogle initiativer, så forældrene får bedre muligheder for at løfte deres forældreopgave. Det, vi ikke bryder os om – det gør vi ikke i dag, og det gjorde vi heller ikke ved førstebehandlingen – er den ekskluderende del af lovforslaget.

Vi er faktisk af den opfattelse, at det er nødvendigt at have en strategi for, hvad man vil gøre, i det øjeblik forældrene ikke lever op til de pålæg. Der sagde vi ved førstebehandlingen, at vi savner en konsekvent opfølgning og en konsekvent holdning til forældrene, og at det skal være en naturlig del af det at give pålæggene. Det ser vi ikke i lovforslaget, og det ser vi ikke i ændringsforslaget, og derfor synes vi, at både ændringsforslaget og hovedforslaget savner den del.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har med interesse læst betækningsbidragene både til det her lovforslag og det efterfølgende lovforslag, hvor vi skal drøfte plejehjemsgarantien på 2 måneder, og jeg noterede mig, at Socialdemokraterne i begge betækningsbidrag oplyser, at man hverken vil stemme for eller imod; men i øvrigt er der ingen uddybende forklaring. Det er det, der gør, at man kan få mistanke om, at Socialdemokraterne har meget svært ved at finde ud af, hvad deres socialpolitik egentlig er, eller at Socialdemokraternes socialpolitik i virkeligheden er gået på barselorlov sammen med fru Mette Frederiksen.

Jeg synes dog, at man i det mindste må give en klar melding om, hvilke tiltag man synes der skal være på området, og hvordan vi kommer videre, eksempelvis som her, med at bryde den negative sociale arv.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Det, der i alt fald er uden for enhver diskussion, er, at den ekskluderende del af det her lovforslag siger, at man gerne vil samarbejde med familier, hvorefter man tager et initiativ i brug, som ekskluderer familierne af det, man faktisk har til hensigt, nemlig integration og samarbejde med familien. Den del bryder vi os ikke om.

Med hensyn til hvad vi kunne forestille os, kan det sagtens være, at ministeren senere ser et initiativ fra vores side, helt sikkert. Så kan vi se, om ministeren vil glæde sig over det eller ærgre sig over det. Men jeg synes simpelt hen ikke, at det klæder ministeren at debattere på det niveau, at vi ikke kan finde ud af, hvilket ben vi vil stå på.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er meget forundret over Socialdemokraternes måde at argumentere på.

Hvis man som en forælder, der godt kan tage ansvar for sit barn, samarbejder, kommer man jo aldrig nogen sinde i den situation, at der bliver trukket i børnechecken. Der er alle muligheder for som forælder at undgå, at der skal være den

konsekvens, som er med i lovforslaget for at understrege, at vi mener det her alvorligt.

Hvis man synes, at vi bliver nødt til at gå et skridt videre med hensyn til at aktivere forældresvaret og give kommunerne mulighed for at give nogle pålæg om at gøre nogle bestemte ting for at hjælpe et barn godt på vej, så må man også tage stilling til, at der skal være nogle konsekvenser, og hvad det skal være for nogle konsekvenser, når det ikke efterleves.

Det, jeg klandrer Det Radikale Venstre og SF for, er, at man slet ikke vil have, at det skal have nogle konsekvenser, og den debat smyger fru Lise von Seelen og Socialdemokraterne sig også uden om ved at vælge at sige til det her lovforslag, at man hverken stemmer for eller imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Inden vi går til afstemning, vil jeg minde Tingets medlemmer om, at der efter denne afstemning er endnu en afstemning under punkt 21 på dagens dagsorden.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 19 stemte for, 58 imod; 24 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1, 2 og 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 17.20

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om social service. (Garanti for tilbud om almen plejebolig eller plads på et plejehjem for ældre, aflastning samt vurdering af tidligere frihedskæmpere m.fl.'s behov for plads på plejehjem).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 14/12 2005. Første behandling 11/1 2006. Betænkning 2/3 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
20) Anden behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Overførelse af kompetence i forbindelse med klassificering af skibe som affald m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 15/12 2005. Første behandling 13/1 2006. Betænkning 22/2 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.)

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 16/11 2005. Første behandling 9/12 2005. Betænkning 2/3 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Line Barfod (EL).

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg gør opmærksom på, at ændringsforslag nr. 1 af 8. marts 2006 af Line Barfod (EL) ikke er anført på Folketingets trykte dagsorden.

Ændringsforslaget forkastedes, idet 6 stemte for, 93 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.